

Членъ 42). Отрѣденіето и избираието на мюеизитѣ, става съ одобреніето и подписитѣ на двѣтѣ карающи ся лица, или чрѣзъ търговското сѣдилище.

Членъ 43). Врѣмѣто което ся дава за изданието на илямтѣ, отрѣдява ся отъ лицата които сѣ смразени, въ чясѣтъ щомъ ся опрѣдѣлятъ мюеизитѣ, а ако бы да неможатъ да ся споразумѣятъ за това врѣмѣ, тогава то ся отрѣжда отъ странѣ на търговското сѣдилище.

Членъ 44). Единъ или нѣкои отъ съдружницитѣ, ако бы да ся отказватъ за опрѣдѣленіето на мюеизитѣ, тѣ ще ся опрѣдѣляватъ офиціално, отъ търговското сѣдилище.

Членъ 45). Никакъвъ ресимъ и заплата не ся зима въ свѣта, за книгитѣ и музакерета на двѣтѣ смразени страни, нѣ тѣ ся прѣдаватъ на мюеизитѣ.

Членъ 46). Който отъ съдружницитѣ, забавлява да си прѣдаде книгитѣ и музакеретата, порчѣя му ся да гы прѣдаде въ разстояніе на десять дни.

Членъ 47). Ако бы да стане нужда, мюеизитѣ можѣтъ да продължатъ врѣмѣто за прѣдаваніето на книгитѣ.

Членъ 48). Когато ся не даде изново врѣмѣ [почѣкъ], или когато ся свърши новото врѣмѣ, тутакси като разглѣдатъ прѣдаденитѣ имъ на рѣцѣтѣ книги, мюеизитѣ вече быватъ свободни, за да разглѣждатъ и рѣшѣватъ давѣята.

Членъ 49). Въ случай когато ся появѣтъ размѣсени мнѣнія [гласове] мѣжду мюеизитѣ, и ако бы въ съгласителното писмо да не е записано имѣто на други единъ мюеизинъ, ще ся отрѣжда отъ тѣхъ [мюеизитѣ], обаче въ избираието ако не сѣ равни въ гласовѣтѣ си, тогава търговското сѣдилище, трѣбва да отрѣди другиятъ мюеизинъ.

Членъ 40). Рѣшеніето и отсѣжданіето на мюеизитѣ, за да бѣде основано на причини и доказателства, трѣ-